

# Şehr-î Gayyâ

Serkan Işın

İşte gayyâ-yı vücud, işte o zülmet, o bataklık;  
Beşerin işte, pür-ümmîd ü heves, kıvrınarak  
Ka'rı târında şînâh ettiğı girdâb-I üfûl...

Rûh-I sâfî şeb-I a'makına ettikçe nüzul  
Çırpınır gayz ü teneffürle; fakat bî-ârâm  
Edecektir bu nüzûlünde edeblere devâm.

*Tevfik Fikret*  
*Gayyâ-ı Vücûd*

# VİRD<sup>1</sup>

Yaşadığımız çağ kütlenin de kitlenin de sonunu çağırmaktadır. Bilgisayar işlemcilerinden başka sûr aramayalım. Silikon asla alt edilemez. Onun içine (nasıl tanrı bize ruhundan üflediye ve pişman olduysa) ruh'umuzdan üfledik ve pişman değiliz. Çoğalmayan, kopyalanmayan, azalan ruhumuzdan. Farelere duyduğumuz bu ilginin en büyük göstergesi artık hastalık yaymak konusunda daha istekli oluşumuzdur. Yaymaya çalışıyoruz, yayılmaya çalıştığımız gibi. Bedenlerimiz kauçuk gibi mat bir tonda yüzeye yerleşiyor. Birbirlerine kenetleniyorlar. Ozmosis<sup>2</sup> ne demek daha iyi anlıyorum şimdi. Evinden çıkarsın... evinden de değil, odandan çıkarsın. Odanın kapısında bir dünya beklemiyor artık. Alt şehirler, alt cinsellikler ve alt duygular, somunlar, vidalar, içiçe geçmeli yüzler ve kabuslar, hep daha fazlasına şartlanmış umutlar var. Kapının dışı en büyük mahremi delip geçiyor: **Ar**.

Bedenin kopyalanması, bir başka ruha zırh gibi geçmesi, yüzün ve ellerin, tüm derinin saçma sapan birkaç denklem gibi çözülme yapıyı sarması ve anımsatması. Anımsatıyor bize, doğru. Kafamızdan geçip, tepeleme kalbimize giriyor. Kendimizde olan ve kendiliğindenci tüm huylarımızı parselliyor, onlara isimler ve saplantılar eklemiyor. Sonra tıpkı yılanın kabuk değiştirmesi gibi, afiyetle beslendiği saf üst derimizi döküyor, tıpkı bir yılan gibi onu yiyor. Çağ bir Sûr değil aslında milyarlarca Sûr tarafından sona erdiriliyor. Hepimiz sabah kalktığımızda aynaya baktığımızda Kıyamet'i çağırıyoruz. Telefonlarda

birbirimize kıyameti ve bitişi, yüce, ilahi yok oluşu anlatıyoruz. Kentler buna göre düzenleniyor, dış katmanda hala saf olmaya çalışan kırsal ve köy, içeri girdikçe yavanlaşıyor. Erdem kırılıyor, merkeze yaklaştıkça, önderlerin ve liderlerin, kahramanların heykelleri fazlalaştıkça, ten kokusu, et kokusuna devşirildikçe, klimalar yüz ve el kokularını sentetik meyva ya da çiçek kokularına çevirdikçe, otobüslerde ve kentin can alıcı noktalarına yerleştirilmiş dev ekranların karşısında biz aydaki sevgilileri seyrederek gibi anımsıyoruz. Ama bu anımsama, tıpkı hafıza kaybı gibi çarpık ve eksilti bir iz bırakıyor sadece. Bu izle biz şiir yazıyoruz. Bu izle birbirimizi seviyoruz. O derin yarıkla birbirimize bakıp an be an soluyoruz, soruyoruz: Biz kimiz ve burada mıyız?

Çağ çok zaman önce duyguları kopyalıyordu. Hissettiklerimizi kaydediyorlardı. En yücesinden, en aşağısına kadar. Bir devrimcinin yüzünden ve ellerinden akan gurur, bir ırkçının aklından geçen salgınlar, bir bekçinin gecesindeki yalnızlıklar, tüm çarpıklıklar, sapkınlıklar. Ama sadece içeride yeni filizlenen yapıları, ceninleri, kürtaajla alınsa bile asla rahimden kazınamayan utancı ve ezilmeyi, umut ve yerinmeyi, işe yaramazlığı, sakinliği, yaşama sevinçlerini: Daha doğmamış olan çağın iç çekişlerini, inlemelerini kaydediyorlardı. Dili gerçeğin önsözcüsü yaptıklarından bölünüyordu çağ. Yekpare yapı hemen hemen her saniye çatlıyordu. Buna kültür deniyordu. Tarih sonu insan'ının kültürü. Kültür her saniye kaydediyordu. Her saniye kaybediyorduk. Ruhlarımızı kaydettiler ve günahlarından utanan yüzlerimize makyaj yapmaya karar verdiklerinde bozgunlar ve sömürgeler icat ettiler. Doğayı alet ettiler. Değişim için bombalar, savaşlar ve senaryolar gerekti. Her yıkım tamir edilebilirdi, yeter ki yüzümüzdeki o nebî'nin bakışları kaydedilmiş ve kaybedilmiş karanlık, sentetik, yapay, plastik bantlar gibi yapışkan, geçirgen ve saydam olmalıydı. Yüz kopyalandı, rimeller icat edildi, kokular, çamaşırlar, plastik ve naylon deriler, gergedan derisinden daha dayanıklı maskeler. Soru sormayan, oyun seven, sanat sevice ve meraklı kuklalar.

Biz kendi yüzünü ve ruhunu arayan aynadüşmanı dervişleriz.

<sup>1</sup> Vird: Sık ve devamlı okunan duâ.

<sup>2</sup> Osmosis: Çözülmüş moleküllerin geçirgen zar aracılığıyla az yoğun taraftan çok yoğun tarafa geçmesi.

1. Bölüm

# Cerahatin Şehrinde

## CERAHATın ŞEhrinde

Şehrinde cerahatin  
Suları çekilen kalıntıları:  
Birkaç koyun dili, taraklar, sus payları, boş senetler,  
**Ölü sokaklar ve boş mezarlar**  
Camiler, havralar sonu gelmeyen bir zılgıt  
ve sûr'a üfleyen onbin yaşında bir cüce  
Kısa sürmüştü fırtına o tek gözlü gökdelenlerin yaşları  
yanında  
Derin radyal lastikler yakıyorlar şimdi  
Kesilen elektrik düşen melekler yağmur gibi  
ilk çağ  
**sessizlik**  
son çağın aynasında"

*Yaşlı Trenk anısına*

### Görünü:

kıvrımlarını seriyorlar önüme  
akciğerimin katran karası zift çürüğü  
**kanallar ve irin dört duvar**  
sigara kanyak ince kıyılmış kadın kanatları  
şeytanın sidiğiyle yıkadığım aklım  
bir kat altında  
o pamuk tarlası: ruhum

ellerimi uzattığım değişim, metamorfoz  
**carpe diem**  
sunulan bacaklar, tüysüz yanmamış tenler  
tasviri yüzyıl süren gözlerim  
başısladığım martılar, karabataklar ve kuzgunlar  
önümde sırlandıkları yeryüzü  
ölüler öptüğüm, ince ince dilimi gezdirdiğim morluklar  
iç organlar, penisler ağzıma aldığım sakince,  
vulva'lar içtiğim kuru yataklarında  
kurtlarla dolup taşan karnaval gözler  
kazayla kırdığım omurilikler  
otobüsler, camiler sıksa ve cüce imamaları şerrin  
sakallı sebepsiz ve yüksek topuklu veli'ler

### <para-no'ya gidiyorum>

filleri eski osmanlının, gülsuyu kokan simya odaları  
tanrı emri ebabil, o taşın düştüğü isa yarımadası  
hikayesi olmayan şiirlerin besili putları, dizilin önüme  
işkencecinin insafıyla ölen devrim şehitleri  
bu şehri cerahatte başlamalı sûr'ün şarkısı

### Safa Ve Merve'nin meridyenler ötesinde

İbrahim'in suyuna kan karıştı,  
Hacer'in çeşmesi kapat kendini **bu yüz görünümünden sonra**  
Korktuğum kentlere işaret koydum girişlerinde üçkere

Sara'dan kaçmadan önce çırılçıplak, et tadında ruh  
Sonra gömlekli etek giyerken üç yüz gönümünde  
Gizlendi Hacer etin ve tenin sûr'a kadar  
Ama ya onlar?

Kırık kollarını ve ince bileklerini yaladığımız kadınları  
şehrin  
Arasokaklarında oynaşlarına daldığımız melezler  
Beyazlar, süt gibi, karalar , katran ama o ten  
Senin yaymadığın kokunu saklamadılar!  
Tanrı korusun.

Safa ve Merve'nin soluk eteklerinde uyuyan kuyu:  
Zemzem'in sabrı taşı Cebail topuklarında sallarken  
Melekler arası uğultu Adem sakalına dolarken düşlerimizi,  
boyu tanrı katında  
Saygın olmalı diye ünlerken sesi, melekler arası uğultu  
O sessiz ışık, o çığlık, o kanırtıcı yanma  
Güneşin yanında doğan güneşler : inkâr işte inkâr ilk yalan  
**Biz sana tabi' miyiz?**

Kan akacak şehri cerahatte, tanrı korusun.

Gün doğacak az sonra  
kapanan kapılar ay ve sürekli yokolma  
yıkadığım belleğime giren o tablo  
senin gözlerinden çıktım az önce az sonra ölüyüm  
sabah şehre girecek beklemenin milâdı  
kuruyor dudağım öpsen kırılır düşer damağım  
yemin eden bendim onlar arasında  
en gür sesim bağırdım: takdis esin senin üzerine  
ruhumu üfle biraz daha  
daha çok benziyorum sana  
daha çok Adem'den sonra

Kaldığımız sokaklar, aralar küpkez içtiğimiz korku  
Sevişmenin ağır ve sıradan kokusu, gazeteciler  
Tiner bağımlısı arabulucu polikitacılar  
Bayrak satıcıları tanrı yağdanlıkları ağlayan vaazlarında  
**Minarelerinde durmadan** deliren müezzinleri şerrin  
Bağırıyorlar bağırıyorlar

Bekle  
Bekle  
Bekle  
Bekle

Şeytan'ın şehrinde  
Cerahatin içinde  
İrinle emzirdiğimiz küçük çocukları şehrin,  
Memelerinden pisliğin  
ve çift cinsiyetin  
Kızıl Deniz'e asasını vurduğundan beri Musa  
Satılıyorruz kanallarda rakı parasına çokca sadece parasına

Ağzın beliriyor birden  
Dişlerin kerpeten kısıkaçlarında  
Yengeç akrep soğuk örümcek salıyorlar ağzına  
Öpüyorlar kadınları kaldırımların  
Makyaj çantalarında taşıyorlar penislerini  
Ağzına sokuyorlar yavaşça  
Tükrüğünde mum öldürülen Peygamberler adına  
Satılacaktır kanın tenin ve kokun Hacer  
Sorular eski bir felsefe kitabından araklanma

#### JR-X 1306

Soğuk dulların arasından azgın şehvetleri ince belli  
Nil çocukları geliyor doğu'dan  
Üzgün ve uyusuk dillerinden doğuruyorlar şiiri ve mit'i  
Çapraşık ve çift anlamlı yüzlerinde vurgunlar peydahlanmış  
Peygamber'den beri, bir tutuyorlar ölümle doğumu  
Ömer Seyfettin 'in anlattığı o 'gizli mabedin' veletleri  
Yüzler kırılıyor putların gölgesinde  
Gizli tapınmalar başlıyor otobüs duraklarında  
Durmadan yağan yağmurun altında birbirlerine sokuluyorlar  
Sıklaşıyor çağın sonuna giden safları cemaati şerrin  
Beş vakit inkar şehrinde cerahatin

#### JUDE X 1878

Haritalarına demir attığımız yalnızlıklar denizi:  
Yüzün bir kibrit gibi cazırdıyor yağmur altında  
Titriyorsun pergel arşınlarken kalbimin dehlizlerini  
düşük yaptığım karabasanlar adına

Çık gömüldüğün akıntılardan, gelgitlerden mazgallardan sıkı  
Gözlerini aç en büyük miyoplarla lensler tak ölü  
Yarı baygın tecavüz çıkmazlarında nefes al, bat çağın en  
nefessiz düşüncelerine sonra...

Tanrı var diye düşünebil ve tanrı var diye düşün  
Tanrı var diye sûr'a üfle tanrı var diye  
Coğrafya kepenklerini indirdi şimdilik  
Ruh tanımlar arasında, kavramlar, kösneme dil adına  
Değiştirmek için dört milyon yılın piç'ini: bilim  
ne öğreteceklerinden bile emin olmadığın kitaplarına dal  
Lazarus'un dilini emeceksin aynı seccadede Gazali  
çatlatacaksın kabuğunu Adem'in  
Kaburgaların bir burgacın beklenmez gerilişinde  
Puntolar basacaklar diline, ayrılık kadınları  
Bir kadının öteki kadınların göğüs uçlarını öptüğü  
O şer gecelerinde, yüzüklerini öptüğün Şeytan'lar saracak  
Tanrı'nı  
Evinin siyah badanası yüzün gergin düş sayrılılığında  
kalkıp resmedeceksin bilinçaltı denilen bu tarlayı  
O resmi ben pazarlarda ve kerhanelerde satacağım  
görenler sûr'a üflediğimi söyleyecekler  
Şehrinde cerahatin.

**2.2.1999**

## **Cerahatin Şehrinde Yapı Bozunumu**

Cerahatin şehrinde yapı bozunumu fizik dışı  
Körelmesi köşeden başladı, alttan deniz kenarından  
Ve hayvanat bahçelerine, telefon kulübelerine,  
Soysuz iş hanlarına, sahipsiz enkaz derilerine vs.  
Birden,

Şehrin kanaması.

## Bir şehrin yarılanmaömrü üzerine

1.

televizyonun sesini kısıtı  
siyah kumandanın kamçı/bakalit yüzü parladı elimde  
stereo ve dağılgan  
çiftleniyorum masamın önünde,  
yağmur içimden geçerse  
yığılır kalırım

telefon şebekesine çığ düşüyor bulut  
dille mors alfabesi arası bir şehir  
iniyor kağıda:  
“Rolle teoremi uyarınca cinayet işleyen  
bir uşağın freudyan anlığı” başlığını  
düştüm kağıda: gizemli ve yararsız

anlam bi’anda dağılıyor zil sesiyle  
saat dokuz  
kadavraların göğüs kafeslerinde yürek yetiştiren umut,  
çığlıklar, bağırımlar karakolun turnusol duvarında  
‘kanser’ adımın talihsiz bir oyunu: retorik.  
Beyaz, renk geçişleri dalga boyu cüce işkence  
Düzlemleri, satırlar, prizler, fişler, 220 AC vs.

Stereo ve dağılgan,

Çok uzantılı bir elin dokusunu belirliyorum  
Enstrumanlar ve tüller arasında  
LSD içip, bir kova suda balık avlayan  
Düş imbiçleri yön veriyor dalgalara,  
Işığın her anlamında bir hız  
Zamana bölündükçe blurlaşan modern bilim  
Dişlerini gıcırdatarak parçalanıyor her  
Silikon denizinde.

2.

özel indirimler sürükleniyor şehrin nehrinde  
nehrinde sakince yüzüyor Rolle,  
Landau’nun sapıkça yüzüne biniyor sayılar

-push it  
push it

pus h i t!

inceldikçe seyrekleşen kadvralar  
delik deşik nefro-retro düşler.

## İçimde bir Lût Gölü taşıyor(um) Ehidna

Soysoz bir orospu gibi dolanıyorum bilinçaltımda  
Her damarda irin vanalarını açıyor kahpe ellerim  
Bekleyişin tüm kapılarında paslı transistörler çalışıyor  
“ya hep ya hiç”, “ya hep ya hiç”, “yahephapiç” “yahep hapiç”

saatimi ölü evinde rahim bıraktım  
parçalanıyor iş gücüm  
darbukalar peşisıra bir atlı

İçimde bir Lût gölü dölleniıyor Ehidna,  
sen bunu anlar mısın, Lût döllennesini yani?  
Bıçakla yâr alınını  
Seferler düşler arası katarlar...

Noktadan, virgülden sıyrılışımmın milâdına girdim  
Böbreklerim kanıyor ehidna  
Susuşum rehin kaldı dudağında

DUR!  
Bakışlarınla durdurdun  
Zaman'ı!

Rahim içinde duruyor ehidna  
İklimler arası saplıyor kirpiklerini  
Kaşıklarla saldırıyor gözlerime  
Bir dikişte açıyor yaralarımı  
Çorap söküşü yırtıyor gözlerime  
Bu ham şiir bir başkaldırı işçisinin  
Sabit duruşuna denk dikiliyor  
Karşısında ehidna seviş benimle  
Bir kampüs dolusu bebek uç veriyor  
Bacakarasına girdiğimde inliyor  
Kes diyor bileklerini sevişirken  
Benle göğüslerim büyüsün hayvanlığında  
inlemelerinde kutsal kitap ve irin kokuyor  
o durup dinlenmeden her an peydahlanan  
acı bir kakhaha anlam ötesi

İşte giriyorum içine...

Okuyucu dışarıda kal, uyma bana sakince dön, kapıyı kapat, bu yürek bir yatakhane hastabakıcıları cüzzamlı  
Melekler olan bir hastahane doktorları süreksiz ve frengi ve yırtık bir kolezyum boğanın biçiminde ve  
matador öfkesinde bir damar hiç bulunmamış bir uyuşturucu adı KAN olan.

Sar kendini okuyucu mumya derilerle  
Yangın varoşlarına inecek bu şair  
Orada çingene evlerine dolacak  
anadan üryan yaz kilimleri dokuyacak  
anadan üryan kış iklimleri soluyacak  
an'dan üryan.  
Soy kendini kızıderili diline  
As çorak tenini kızıl şerbet  
Dök aşkını dudaklarına  
Hikmeti Tanrı'dan olan kırmızı  
Kan adına şiir dedikleri bu cismi  
Sapık yüzyıl piçi için kurban  
Et kendini sürekli toplumsokaklarında  
Düş-e-yaz.

Düşeyaz.

(keşke şiirde bağırabilseydim.)

## Küçük Hanım'ın Yolculuğu için Dış Bükey

“Gideceğim yeri pek bilmiyorum; geldiğim, ilk, yeri de.  
Belleğimin katlarında inip çıkıyor, unutuluşun  
birinci anlamını anlıyorum. Her gece, umulmadık bir sezgi  
tutuyor elimden, pergelsiz ölçeksiz bir haritayı  
çıkarıyorum gizlediğim kutudan, suya ve toprağa, yokuşa  
ve inişe alıştırıyorum kendimi. Saatin içini  
öğrendim artık, bir çarkı ötekine dolayan  
rastlantı hendesesini avucumun içi gibi biliyorum;  
maddenin nerede yanıldığını, ölçünün neden sanrıl  
bir saltıkla boğulduğunu gördüm. Kimbilir kaç  
kez araladım fanusu – şimdi çıkma, dönmeme, gitme vaktidir.”  
Enis Batur *Yolcu*

Sapanca'da kırılmaların en sarsıntılı yüzü gizlidir  
Hiçbir arkeolog girmemiştir, giremez bu yüzgörümyasaklı milâd'a  
Sen bindiğin otobüsün altındaki silgiyi farketmedin bile,  
Döndüğün yolda, asfalt üzerine yıllar önce kazınmış yüzler var  
Üzüntülü ve ağır yüzler bunlar  
Üzüntülü ve ağır yüzler...

Pencereye dudağını yaslamış sakince düşünüyorsun

Dudağını yaslamış pencereye sakince düşünüyor küçük hanım  
Dudağının dokusu asfaltın kaba yüzüne doğru eğiliyor  
Dış bükeyden görünebildiği kadar ile yansıyor yüzü  
Esmer ve anadolu kokan nefesi, sapancada bi'yerlerde  
hurufi geleneğince okunması gereken tersten bi'yazı görüyor  
dağlara verevine kazınmış, saplanmış harfleri ile şiir'in  
küçük hanıma karşı gelen istanbul sokaklarında bekleyen  
şairin eskişehir gecelerinden, ankara terminallerinden ve  
akçakoca sahillerinden damıtıp, kimselere göstermeden  
içinde bi'çocuk gibi sakladığı en hafif zümrüt bu.

Tüm kırılmalara göğüs geriyor küçük hanım  
Bağırın, böğüren, iyileşmeyen yarasının üzerine her gece sondaj yapan  
Adamın şehrine doğruluyor günlerden beri,  
Korku ve esrikliğin bu ikiz oyununa elbette kızarak ve çekinerek bakıyor  
Ama...

Küçük hanım dudaklarını bükerek, hanideyse ağlayacak gibi bakıyor geceye  
Yanıdaki koltukları elleri ile bütünüyor, oradaki yolculara güzel gözleri ile bakıyor  
Bu bakış fitrattan, önlenmez ki!  
Bu bakış içinde 'bazı çocukların doğumları cinayettir bazen' diyen birinin  
İnce kıyım ellerinin yansması: öyle sade o bakışlar, öyle Sade!

Aslında uykuyu bekliyor küçük hanım  
Uyku – perdesi kalkan tüm evliyalar gibi heyecanla  
Hendesesinden çıkıyor şair, küçük hanım şehre girdikçe  
Bal kavanozları ile giriyor şehre, sarı-siyah geceye ayak basıyor otobüsün kiri pası içinde

Otobüsün altında bi'silgi, canhıraş siliyor geceyi  
Anlaşmaları, belgeleri, sözleri, öpüşleri...  
Yasaklanıyor şimdi tüm tuzaklar –bi'an için-  
Perdesi kalkıyor şairin

Küçük hanım şimdi şehre giriyor  
Susun...

[Tuşlara basarken heyecanlandığım bazı anlar vardır. Önümdeki mum bile titrer nefesimden. Ve nefesimden korkar tüm şehir, sanki ben bir umacı, bir arabulucu, şeytanla tanrı arası, cebraille-israfil arası bir melekmişim gibi. Haberini verdiğim yıkılışlar/yönelişler.... Tufan, en sonunda da kıyamet'i merak eder insanlar. Onlar etmese bile şeyler, nesneler vs. merak ederler. Oysa hangi peygamberdir ki o, bilinçaltı tarlasını döker önümüze Kutsal Yazı olmadan.]

susun şeyler  
susun gece

yazı'ya ara veriyorum.  
şimdilik...

bu kırıkmsıra meseli,  
bu içten yansımali motor yazı stili,  
bu şeylere çarpan, onlarla çiftleşen eşya-obsesif şiir  
şimdilik sussun!

Küçük hanım şehre giriyor...

Serkan IŞIN  
10/12/99 9:02:42

## Sunuş

### Yapılanma

Bugün hepinizi düşündüm  
Şehir üzerine geceyi giyerken  
Üzerime gelirken şehir  
Karanlık dişleriyle

Sokaklarında gezdim  
Şehrimin  
İçimde yollar ararken elimde tutuyordum saçlarınızı  
İnce telleri yüzüme dolanıyordu  
Ölülerinizi bıraktığım sokaklarda  
Kaldırım taşlarına bırakılan kalem izlerini  
Takip ettim şehir ayın sarı yüzüne bakarken  
Hafiften çıldırmış gibiydim ve şehrimin...

Ve şehrimin  
İçinde sizin için mahzenler yaptım  
Çağcıl mahzenler is dolu irin dolu mevsimsiz dört köşe mahzenler  
Enlemlere ayrılmış kara coğrafyalarında  
Kuş kafesleri  
Yüzsüz gardiyanlar çizdim bulut yürekli  
Silikon kırbaçlar deri boyun bağları ve ekmek içi kelepçeler  
Avuçlarımda kan izi çivi çivi deldim yataklarınızı  
Oydum karılmış topraktan  
Ve şekil verdim yüreklerinize  
Yürek şekline girmeyen kahpe yüreklerinize

Yüksek apartman katları düştüm altına  
Yıkılışlarınızın  
İnce gülüşlerinizin  
Şehrimin dört bir yanına çiçek odalar yaptım  
Hapisane kokulu

Boyunlarınız için çift anlamlı eşarplar dokudum  
Durdum  
Araya giren yüzyılı solumak için

### Anlamın bir lütuf olarak aramıza inmesi

sarmal ilerliyordu yukarı doğru  
bilinmeyen bir ayda bilinmeyen bir bilimin  
tonlarında  
tuvale bırakılan bir fırçanın  
sevişme özlemini  
duyuyordum şehrimin az gelişmiş çinko duvarlarında  
kırmızı kiremitlerinde ve cam gözlü odalarında  
bebekler gerekecekti, cam gözlü odalara  
döllenmesi gereken bakireler gerekecekti, cam gözlü odalardaki bebeklere  
tüyü yeni bitmiş külhaniler gerekecekti, döllenmesi gereken bebeklere  
ve simya her türlü karşılığı olan gizli bir bilimdi, benim için  
anımlar türetecektim bebekler için, saf ve sıcak anımlar  
bir mum alevine benzeyen yüzlerine anımlar

anlam bir sıcaklık olacaktı şehrimde.

Sarmal ilerliyordu Zaman'a doğru  
Sanatlar türetiyordum iç karartıcı  
Felsefeler akıldan yoksun  
Sizin içindi bebekler sizin içindi bakireler sizin içindi  
Ölü kuşları ve dişi bulutları kara cografyamin  
Ve şehrimin...

Ve şehrimin iç banliyölerinde, metro sapaklarında, tecavüz çıkmazlarında  
Önlemiyordu düşüşü karın, dolunun binbir afetin  
Öyle bir bıçak saplanıyordu ki düşlerine kızlarımın ve oğlanlarımın  
Üç harf  
Son harfinde ölüm başlıyordu  
Aşk diyorlardı son nefeslerinde...

Anlam aşkı artık.

### Aşkın bir mezar taşı olarak yaratılması

25.10.1998 00:06:22

Hazırlıkları bir deftere kaydediyordum  
Her gün için ayrı beyaz bir sayfa ve bir tükenmez kalem  
Rengi kitaplardan aşili  
Kurşun uçlu derin çizikler parşömen üzerinde  
Her gün bir defter yüzyılın sonuna doğru  
Kelimeleri düz çizgi  
Duruşları virgülle çevrelenmiş

Kafesler diktiriyordum terzilere  
Sadece terzi dediğim o güzel aygırlara  
Toynaklarında uyumsuz nalları kaderin  
Üç dereden getiriyorlardı yaşamı ve zincirleri  
Bulut kafesler  
Bulut kafesler

### Birinci dere

Suyuna yürek çarpması karışmış  
Mayıs cennetleri vardı şehrimin üzerinde  
Gitmesi altı gün sürerdi  
Gelmesi altı gün  
Suyu çıkarması yıllar sürerdi  
Ve bu uğurda bir genç kız kurban edilirdi koyaklarında kıyıların  
Altın renkli aşk suyu  
Kafeslerim için eşsiz  
Kafeslerim için güzel

### **İkinci dere**

Kürtaj için açılan bir kapı vardı derenin içinde  
Doğum için açılan bir kapı daha  
Ölüm için bir kapı daha  
Sızıntılar inmeler çıkmalar dikitler  
O çapraz yüzeyi derenin  
Durgun içten yansımali  
Doğan her bebek yüzünü çizirdi  
Suyuyla

### **Üçüncü dere**

Mutluluk işaretleri gülümsemenin  
Yüzdeki o garip gerilme  
Dişin tomurcuk açması dişlerde  
Beyaz  
Her gülüş için bir doku  
Her doku için biraz su  
Üçüncü dereden  
Gelirdi  
Gülüşün  
Özü

### **Nefretin bir araç olarak yaratılması**

Dişleri biliyordum  
Kalın sivri ve tuhaf  
Her incelmede her sivrilmede biraz iç acısı  
Bebeklerimin dişlerini biliyordum  
Üzgün bebelerimin ağızları kanıyordu  
Dudak içlerinde o ısıldayan tunç  
Kırmızı leş rengi bir uguldama ile kargışlıyordum daha sivrilmeleri için  
Çünkü nefret kalın bir deriydi şehrimde  
Manda postundan çirkin bir ek  
Meleklerim bakirelerim ölü kuşlarım ve dişi bulutlarım

Sivril ey saf diş  
Sivril ki şehrimin duvarlarından kaçamasın hiçbir yaratık  
Benden kurtulamasın genç aşıklar  
Hapsoldukları kafesleri açsınlar  
Sivri nefretleriyle

Kuşatılabilir kaleler dikmeli şimdi  
Yeni bir güne tarih atarken  
Sabaha bırakılan sigara dumanı  
İçten içe sevinç.

30.11.1999 21:17

## ODAM VE AZYALNIZLIK ÜLKESİ HAKKINDA UZUN ŞİİR

### ODA İÇİN EPILOG

gri ve macunlu pervazından üzüntüyle yüzüne bakıyor  
bekçinin koca elleri küçük tabutu bir kenara koyarken  
elleri siyillerle kaplanmış Zaman üzerine sınıyor eşyalar arasında  
bu yazılar, bu eldeğmemiş gülümseme, sırları ile saklı odam'da  
odam ki azyalnız ülkemin sarnıcından çekiyor divanı ve yorganları  
fildişi tarakları, soya/ahşap kapıları...

birden giriyor odaya gün, birden köşede  
gölgeler uzuyor elbet, makas paslanıyor aynı yerde  
kültablasını azgınca emiyor küller ve mânâsı kaybolan  
birçok şey gibi ben de sınıyorum yatağın üzerine.

Kirişi çatlak, sıvası benden ve tavanı fresk odam

### EVET EVET BİR ŞİİRİ KURMANIN ERSİKLİĞİ İLE

Siz hiç, küçük hanımları pencerelerin, siz hiç şiir kurdunuz mu  
Dün dağlarda dolaşp, kapıya CUMA'ya gidiyorum kağıdı astınız mı  
Dumanı genzinizle beraber yuttunuz mu  
Ceset öptünüz mü siz küçük hanımları pencerelerin.

“evet evet bir şiiri kurmanın esrikliğiyle  
tüm bunları yaptık”

ben sanıyordum ki, siz dizleriniz üzerinde her gece  
bir sevişme yaşadınız, başlayan ve biten her şey gibi biraz aç biraz tok  
ölür giderdiniz küllerine bulanmış Nil gibi ölülerin  
çocuk kokardınız sokaklarında Babil'in Kelâmsız  
bilmediğim Paris'te herhangi bir kafeste intihar kokardınız, hassiktirin

bu imgeler biraz nası'desem: bir az  
düşündüklerinizden ve yaşadıklarınızdan  
soyaçekim bu bayanlar, içinize girdiğimde hep aynı terane  
:bir fazla

ve kapanan bir şiirin en hüznü yanına dokunacağız şimdi  
böbrekleri parçalanmış bir ada vapurundan tarçın kokarak  
hayal-I sükûta uğrattığımız tüm moda martıları adına  
üç kere fatiha diyeceğiz  
bir şiiri kurmanın rahatlığıyla

ve nasılsa 'herşey eskisi gibi olacak'  
değil mi küçük bayanlar...  
bir şiiri kurmanın ve çatmanın ve dermenin ve delmenin  
sıfatıyla.

## İLK KEZ AŞIK OLMANIN DAYANILMAZ APTALLIĞI ÜZERİNE

Çobandı babam benim, ve verevine işlenmiştir tüm hayatı  
'ıslak gömlekle yatmak' şiirinde, ince ve paslı bi telle, kalın kalemle.  
Sondan başlayarak şimdi siz tekrar anlatacak değilim elbet  
Ama ilk kez aşık olmanın dayanılmaz aptallığı üzerine  
Derince ve kuyudibi söyleyeceğiz biraz.

Öncelikle efendim, varolun şu sahlep gibi sıcak yüzlerinizle  
Sıcak göğüslü eşleriniz ve pamuk suret'li bebelerinizle  
Etrafımda oturduğunuzda kelli, anlıyorum ve biliyorum  
Dişlerinizi parlatan dantelli şehvettir: dantelalı şehvet  
Tanımadığımız ise yalandır elbet, freudyen mantığına göre  
Efendim şu muhim mesele, oidipus kompleksi meseli.  
(Her nasılsa yahudi uleması'ndan çıkar bu çatlak sesler,  
En çabuk uydurmuşlardır akıllarını Analitqua denilen canavara.)  
Tarçın kokarak şu anda, işbu dudaklarıma bakın beyler.  
Siz de aşkı oyun sanan dalavereciler, siz de sandık cinleri, siz de kapı tokmakları vs.  
Nasıl her ayet sizin içinse, nasıl her selâ bir ölüm bekçisiyse  
Aşk da farzdır üzerimize.

Ve elbet bu freudyen mantığı hulesasına göre mümkün değildir,  
Annemizin salyalı dudaklarından, memelerinden ve babamızın uzun penisinden, kıllarından  
Kurtarmak kendimizi. bilin ki bundan mürekkep bu Aşk denilen kimya-I sâadet.

beyimiz Gazali'ye kaydı gözleriniz, kaysın. Bakın dörtlerinizle ve tüm ışıklı  
Reklam panolarınızla, cübbesine yüzünü süreceğimiz bi'o kaldı ortada. Ortada. Ortada.  
*Aşk üzerine asla Yayınlanmayacak bir şiir için buradasınız ağalar, babalar, kardeşler ve azalar.*  
Farkında mısınız acaba?

## JEL

yapışıktır suratı kelimenin  
az bulunur bi'kauçuk, az bulunur bi'salya  
ve bulaştı mı  
korkunç bir helezonla önce kağıda  
sonra da böcek tutmuş tutkularına  
yapışır.

Bu yüzden her şair  
Biraz balicidir, LSD bulunmayan toplumsokaklarında.

## ADORNO

### 1

yalnızlığımı çekip üzerimden  
duvara astığımda,  
onda ‘bireyin çürüme dönemini’<sup>3</sup> gördüm  
ve bu şekilsiz tablo  
ürküttü beni

-peygamber devesi aynada  
çiftleşiyordu,  
yazdı, ortalık uğulduyor  
sütyenler, uçlar, saplar şehre giriyordu  
peygamber devesi aynada  
kırımınla kendi şehvetini keşfediyordu  
kıskaçlar, teller, bacaklar ve eklem...bir böcek  
ve bilinir ki  
bu şehvet  
ötekine ihtiyaç duyardı-

**aşınmak**, sürtünmenin doğal alışverişi tenle  
belirsiz bir gücün kaşarlanmış inadı  
sürüp giden, yönünü günler arası belirleyen  
kentin  
en yaramaz (iktidar) tahtı.  
Aynadaki deri –yeşil, düz, mat ve soğuk-  
Gözleri dört bir yanda dağılarak sonlanıyordu,  
Kadın çıgıklarını anımsatarak yayılan hışırta

Gecikmiş çocukluğum kapıdan içeri girdi  
Yansıma karmaşaya döndü

Böcek kırıldı ayna.

---

<sup>3</sup> Adorno şiirindeki tüm alt üst metinler, alıntılar, epiloglar ve epigraflar Metis Yayınlarının bastığı Minima Moralia isimli kitaptan alınmıştır.

Burjuvazi hoşgörölüdür oysa:  
İnsanları oldukları gibi sever,  
çünkü onların olabileceklerinden  
nefret etmektedir.

s.25

kenti düşünüyorum, bir kent benim imgelem  
yalnızlığımı üzerime giydim, ısındım  
korundum  
tam ortaya mıhladım göğsümden (kendimi)  
bekledim

*gözlem #1*

Dopplerle dolu şehir  
Öyle bir kanun ki  
Hızı önemesemeyen  
Görece ya da katı  
Gerçek: ses ve onun krallığı

3.

Onların (insanların haz ve eğlencelerine  
Doğru atılmış en küçük adım, acılarının  
Daha da şiddetlenmesine yol açacaktır.  
s.26

hertürden yaralanma bir kabuk özlemiyle  
doğruluyor bütçesini  
kanın/gücün sıcaklığı, kabaran tene şekil  
değiştirerek ve sonra donarak bağlı kalması  
yaranın bir anıya bağlı coğrafyası...

ve en son hatırlanmaması gereken bir zamanda  
uzviyette yerine oturan kocaman tarih:  
tamamlanan tarih;çember

tutkuyla aşırılıkla sahiplenilen hastalık  
taşınan ateşle yayılan, yayınlanan iç sorunlar

kalbin o somurulmayan yapısı  
kalp şeklinden uzak  
yüreğin  
tüm bedene özgü başkaldırı ritmi:

yalnızlık bir din midir?

(bu son tümce için duruyoruz burada.)

## Aşk Herşeydir

Eteğini küllere bulamış bir ejderhanın sürekli yüzü duruyor sokaklarda  
Bu yüz binbir gece masallarının sonundaki gün kadar esrarlı  
Ve bi'ö kadar da çağ dışı –çağdışı bir masal oluyor zamanla-  
Yontuyorum düşgücümü, çok değerli metalin üzerinde sürgünler yaşıyor spatulam  
Damarı bulmanın sevinci ile esriyorum güneşin altında  
Nehirleri taşıyor kösnümem:şehvetimin nesneleşmesi.  
Buna aşk dahil değil elbet, aşk yankıları ile peydahlanıyor  
Külleri ile sürekleniyor sokaklarda  
Esrarı kendinden mürekkep, mürekkebi baldıran, kadehi ilkel ve eskil  
Tarih-dışı cinayetleri, müsveddeleri, kullanımı olmayan daktilo şeritlerini  
İç yüzünde bir kalaycı gibi parlatan aşk, elbet dahil değil tüm bu kadınadalarına.

Eteğini küllere bulamış bir ejderhanın sürekli yüzü duruyor sokaklarda  
O sokaklarda etekleri sıyrılmış kadınlar, fahişeler yüz görümlüğü arıyor  
Simya bir mumun alevinde pervanesini arıyor çıkmazlarda: sokak nefes alıyor  
Ben eşzamanlı kahroluşlar yaşıyorum, tüm çağlarda  
Sokak adına düşüyorum, öpüyorum asfaltı, kaldırımları, çöpleri...  
Sürekli yüzün önünde otobüs şoförleri, uç kağıtçı körler, dilsizler, ince saten hayaller, kahramanlar,  
çıplak baldırlar, bebekler, azgın duruşlar, müşteriler: şeyler'i kentimizin.  
Bu yüz binbir gece masallarının sonundaki gün kadar esrarlı  
Ve bi'ö kadar da çağ dışı –çağdışı bir masal oluyor zamanla-  
Geceden çıkıldığında, kimyasını bilmediğimiz o kurtlar düşer ya yüzümüze  
Şehir şebekesinden emekli yüz muhluk zenci ampüllerimizi yakar güneş  
İçimizde bir mum söner, aynaya bakar, dış fırçalar, kahvaltı yapar ve karılarımızı öperiz  
Oysa bütün gece sokakta yatmışız gibi kokar ağzımız,  
-sokakta yatmışsınız bir orospu kıvamında  
orospular bi'kez evlerinde yatmışlar, arabuluclar mevlit okutmuşlar  
kıyamet'in alametleri bi'gecelik susmuş, israfil'in suruna çomak tıkamışsındır-  
Düşgücünün tüm dişleri çürümüş, evleri yağmalanmıştır

Ben

Yontuyorum düşgücümü, çok değerli metalin üzerinde sürgünler yaşıyor spatulam  
Sizler iç geçiriyorsunuz, sokaklardaki ejderha yüzlerine bakarak  
Bir yıldız kayıyor  
Buna aşk dahil değil elbet, aşk yankıları ile peydahlanıyor  
Külleri ile sürekleniyor sokaklarda  
Esrarı kendinden mürekkep, mürekkebi baldıran, kadehi ilkel ve eskil  
Tarih-dışı cinayetleri, müsveddeleri, kullanımı olmayan daktilo şeritlerini  
İç yüzünde bir kalaycı gibi parlatan aşk, elbet dahil değil tüm bu hüznadalarına.

Bu ada binbir gece masallarının sonundaki gün kadar esrarlı  
Ve bi'ö kadar da çağ dışı –çağdışı bir masal oluyor zamanla-  
Yontuyorum düşgücümü, tenimin üzerinde sürgünler yaşıyor spatulam  
Damarı bulmanın sevinci ile esriyorum güneşin altında  
Nehirleri taşıyor kösnümem:şehvetimin nesneleşmesi.

Esrarı kendinden mürekkep, mürekkebi baldıran, kadehi ilkel ve eskil  
Tarih-dışı cinayetleri, müsveddeleri, kullanımı olmayan daktilo şeritlerini  
İç yüzünde bir kalaycı gibi parlatan aşk, elbet dahil değil tüm bu hüznadalarına.

*Çünkü aşk herşeydir..*

*19 Ekim 1999 Salı*

Şehre bu yağmur bulut fabrikasından iniyordu  
İlk mısrayı onların arasında düşündüm,  
Şimdi burada çiziyorum üzerini.

Şehre bu yağmur bulut fabrikalarından iniyordu,  
Beni görenler kıs kıs gülecek elbet  
-yaratmanın tedirginliğe olan bu ilgisi, gözlerime belli belirsiz bir tik peydahladı-

ben şimdi bir otel odasında olmak istiyorum  
-hani şu senin yerine dikilen-  
yağmur işçilerini dinlemek istiyorum,  
sesi ustraya benzetilebilen Jacques Brel'in ağzından,  
oysa durum eşdeğeriyle yan  
koca bir fakültenin kirli, gri saltanatında  
te(n/b)çşir tozlu sınıfın içindeyim  
ola ki zaman  $\rightarrow \infty$  yerimi sabitleyin formüller  
postulalar

bir otel odası dedim ya, aldırma sen  
kişinin kubbesi yekpare olunca, kabesi zindandan...

“beter” diyeceksin biliyorum:

DMÖ'nün rahatsız sandalyelerini seçtik her zaman  
Sevişmek için  
Kucağıma gelmek için binbir oyun yaptın  
-kapıyı kapat lütfen derken dudakların titredi-  
sınıf aldırma bu yüzüne kemanderisikazınmış  
sahte oyunculuğuna  
korkuyla kapattım kapıyı ve olası bir  
müstahtem baskınında zaman kazanmak için  
loş köşelere ayna tuttuk.

“ayna kırılmaksa” dedin dudaklarını kapatırken  
dudaklarıma  
kalçaların kucağıma yerleşti: erotik  
sonrasız bir düş yığını tahtaya ilişti gözlerim  
titredim koridorda biri var dediğinde, inleyerek.

annem görse her halde ders notlarımı mısralara kiraladığımı  
fatihasını, başına beyaz bir parşömen öterek okurdu  
-az önce kapıyı gözledim  
sarkacın bütçesini ısrarla yokluğun bütünlüyordu-  
kapıdan geçen kadın seslerine kulak kabarttım,  
tenimi geriyor bu ses hızının ince iğnesi,

koridorda, labirente benzeterek, izlediğim yolu  
gerisin geri tekrar yürüdüm kafamda, otururken

yağmur durdu.

“ben gidiyorum” repliğini kızgın hademenin ağzından  
senin dudaklarına yapıştırdım, közlü ve isli bir kültablasıyla  
kelimeler önce hizalarını yadırgadı,  
sonra dudaklarının dokusuna yapışan her kelime gibi,  
*terkediş* ‘e gergeflediler kendilerini

içim acıyor: fitrat?

3

şehirde ancak traktör tepesinden farkedebileceğin  
bulutlar var,  
asî bulutlar bunlar  
yaşadığın şehrin izbeliğine yakışan bulutlar  
-az önce kalemi izledim ben'den bağımsız kağıt üzerinde-  
içeri giren biri, çıkan binlercesini ürküterek  
tekliğini belgeledi (az önce).

4

işlek ve kalabalık bir oyuk burası  
amacından sapmış yüzlerce tedirgin karaadamı ve kadınının  
uğrak yeri.

Ben ziyaretçiyim.  
Gölgesi diğerlerinin gölgesinden uzun olmayan  
Hançeri doğum izi gibi  
Bacaklarında saklayan  
Gölgesini yazgısından  
Ayıran tek gövde: pusulası kahr olan sevgilin.

23.11.99 14:45 206

### 03:36 Ve Her Gece

Olmuyor işte  
bir yanda Rachmaninof  
bir yanda alışveriş merkezleri  
dolanıp duruyorum ilk gençlik aşkları gibi  
köleliğini öven sözlerle bezeli kitapların arasında  
sokakların ortasında ve evlerin içinde  
bir kanepe üzerinde ikibüklüm ve yalnız  
-ki çok veremli bir noktürn kadar elverişliyim  
intihara-  
bir çıkış arıyorum: Sonundan başına

işçilerin yaşlı fahişelerin genç ikizlerin  
dönüp kadın gibi kokan o boklu travestilerin  
-Beyoğlu masalı değildir anlatılan-  
konu olmadığı filmler de çekebilen marjinallerin de  
otobüs kuyruklarında piyano çalabilen maymunların da  
köle olmayı kendileri seçen kadınların da  
içinde olabileceği derin veremli bir noktürn öncesi  
bir çıkış arıyorum sabaha karşı

çoğulları arpa etmeyen ince belli pencere önü kızlarını  
ardından baktırmayan o çocuk aklı kışlarını  
-asla bilmediğiniz kışlar-  
ağlamaktan gözleri süzölmüş, ırmak gibi delikanlıları  
kimsenin anlamadığı kemancıları, kancıkları, muhabir çıraklarını  
renklerle bezeli gökkuşağı tepelerini  
gerçeküstü resimleri anlayan bir resim öğretmenin kendi  
portresi önünde intihar edişini  
çarmıha gerilmeyen isa'nın göğse yükselişini  
-belki çözülebilir karmaşa, bu sahne-

namaz vakti devrim olmayacağını bilen sevgili kulları  
devrim vakti istişareye gelen müridlerini öpen usta'yı  
çevirisini az önce bitirdiği kısa hikayelerin içinde  
eski sevgilisini düşünen masa lambası yazarlarını  
en ince dokularına kadar anlatabilen veremli ama sıradan  
bir noktürn öncesi,  
sabaha bir çıkış kapısı gibi bakmayı biliyorum: bu umut!

## II

sakince süzülüyorsun doğu'ya doğru  
önünde işlemeli bir yorgan, düşlerin, iç geçirerek  
savrulan yazıların: kadınlar için tuttuğun günlük  
sabaha varır mısın  
kakmalı kapısında Luksandra, bakışları ahenkli  
örneklenemiycek dudakları  
asrî zamanları tanrıçaları gibi giyinse  
sever miydin O'nu?

az ilerde o çocuk ağaçları, annelerinden uzak çocuklar  
babaları bir selvi ağacından nil'in kıyısında çiçek açan  
kardelenler  
yaprakları ile zengin KuşSürüleri,  
tablolardan fırlayan boya artıkları ile örülmüş bir duvar  
spatula ile kazınmış erkek yüzleri, kara derili  
otobüste görsen yer verir miydin O'nlara?

uykuya dalmanı sağlayan karanfil kitabı  
aşlında her zaman yanında taşıdığın ve gördüğün  
ilk güzel kadına verebileceğin tütsülü yüreğin  
hep sakladığın çocukların  
-içinde ne çok var  
biliyorum bekliyorsun  
o sokaktan inerken karşılaşacaksınız  
intiharın en güzel zamanında olacak ay  
gözleri sana baktığında elinde dokunup canımı alacak

ne çok eşya var odanda  
-ah şu sevimli küçük biblolar, tablolar, kapaklar  
kitaplar, ince dergiler, kağıtlar...solup gitmiyor musun  
görmüyorlar mı, neden, ben dokunamam sana bilirsin. dokunmam  
yasak. ama yanında uyusam, hoşuna gider bu. çıplaklığım  
rahatsız etmiyor seni, oysa gizlice seyredirim seni hergün  
odanda sınılsıklam...kıзма. bana bakınca yeniden anlam  
kazanıyor AŞK. sen bana dokun, ben kıyamam, çünkü  
parçalanırsın: UNUTMA kadını ben-

## III

seni görüyorum bazen, düşen melek masalı  
büyük eposide'ler halinde kalın ciltli  
şimdi açsam televizyonu bulurum hangi kanaldasın  
ama sen, çocuk gibi: hep benim yanımda hep içimde  
odalar arası kuş resitali gibi, konser salonunda ölüm!  
gafil avlarsın beni hep, ya bir şiir başında ya azalmada  
ama elimi tuttuğunda unuturum tüm omerta'ları, kanunkoyucuları  
süzülür yanına oturur, gerçek olmanı diler ve seni öperim.  
sonra hayaller, şiirler, ham maddesi imgemin  
dökülür durur senin için: senin için  
sen ne zaman kaybolsan  
ben kendimi bulurum: sarkaç ve eylemsizlik

#### IV

fildişi tarağına bak soylu güzelim  
niceleri gibi senin de saçlarından başlar ölümün  
ve bu yüzden kuaför yorgo'ya danışırım  
çünkü saçlarında ölümün büyüsü yatar.  
taradığında sanki bir mezarcı hafifçe alır üzerindeki  
ayrık otlarını ve yüzün ortaya çıkar  
ama güneştedir bizim aldanmamız: bir ölü yüzünü bile  
güzelleştirir güneş!  
gündoğumlarındandır bizim yaşama fermanlarımız  
kimdi o?  
cevap veririz: Tanrı  
belli belirsiz güler karşıdaki

#### V

olmayacak asla  
sen ve sabahın tortulu suratı

2.Bölüm

# S I N I R - D U R U M

## KULLANDIĞIM İMGELERE SAYGI

yirmiocakikibinderadioheaddinlerkeninmiştir

### Ehidna:

Yarı nymphe, yarı benekli yılan olan dişi bir canavardır. Ancak ordan geçenleri parçalayıp yemek için dışarı çıktığı bir mağarada yaşar. Bu yaratığın bir yaşı yoktur ama ölümsüz de değildir. Bir gün uyurken Argus tarafından öldürülmüştür. Typhoeus ile zaman zaman çiftleşerek şekilsiz yaratıklar doğurmuştur.

Bir akor ki basmadığım  
parmaklarımın yüreksiz işçi gibi dokunaklı  
kemikli, kaba, üçkağıtçı, hunhar...  
bir yüz ki kezzap atılmalı,  
bir gülüş, sarı ve ankara  
bir tanrıça  
bir yılan  
bir dişi

kocaman çınarlar beslediğini bilirim  
içinde  
kırkayaklar, kırmızı botlar, eski notlar  
adam asmaca oynanan amfiler, sevişilen trenler  
dudaklar, yürekler, eller, sıradan biçimsiz  
bölük pörçük ağlamaklı, her kadından bir parça  
öyle bir tarla ki, hep nadasta kalmalı  
sesler, en çok sesler, duru tonsuz doppler  
siz hiç yıldız kırptınız mı?  
Ehidna: Kırptığım yıldız.

not: bu süre avı biter mi bitmez elbet  
bu dizge, bu motorimge, bu düzdesen  
bu matdoruk, bu yansıma, bu kar  
biter mi?

### Gece:

efsanelerden beslenmeliydi burası,  
yani giriş, milad, şeyler, sabah: o diken öpüş  
izmarit cenneti, şehvetli, yalnız, it gibi aç  
binbir melekke, siyah kimya, tozsuz, yıldızlı  
dilek, uykusuz.  
Ah bir de şu soruya yanıt verse:  
"Nereye şimdi? Nereyee bitince?"  
Nereye biter mi?  
büzülmüş döl yatağı, anarahim: gece  
güneş tanrı mı sizce de?

kaplumbağa'nın hareket sistemi bu  
Ona göre tüm tümce, tüm referans noktası  
Gece ağır ilerler, beyliktir, abaza ve zirzop  
Kaydet...

yalnızlığı emziren ve ağzına alan bi'gece!

## **ZAMAN:**

Zaman'la sivrilttim esvabımı  
İçimde bir ağ gerdim Zaman'da  
Sinek kokusu yayıldı es geçtiğim şehirleri  
es geçtiğim şehirleri sinek kokusu kapladı  
Zaman'ı bursa'da tanımadım, babam olmadı hiç Zaman  
Geçtikçe geçti, geçtikçe geçmiş  
uyukladım

bu sezgiyi Zaman'da büyüttüm ben  
bu kuşbakışı kaygı, bu imbik dolusu sıcak kan  
bu aslan çifte, bu damalı yangın, bu...sivri dişlerim  
hepsi Zaman'da

sürtünerek aşınacağım elbet  
kaygılara, kuşkulara, öpüşlere ve aldatışlara  
patolojik aşklara kurban düşecek, sentimental orta yaş kadınlarına  
ambar olacağım: çürümeye bıraktığımız  
Zaman'la çürüyeceğim, habersiz ve çok  
sinek kokusu baki kalacak  
arabulucu.

## ÖLÜM:

"Death is the mother of beauty"  
diyordu kenarına notlar düştüğüm kitaplarda  
teneşirce konuştuğum vaizler var şimdi  
başka dil bilmeyen, uzak, gasilhaneler  
tüm çıplaklığı ile önümde diziliyorlar  
"konuştuğum ölüler"  
nasıl bir dizge ki, silemiyorum, düzeltemiyorum  
mısralar arası hepatit, "buradan nereye?" gideceğiz  
öyle yorgunum ki kuşkulanmaktan  
saf kalacak mısınız kuşbulamaktan  
bir tüy ki katran  
bir sıfat ki...death is the mother beauty.

## Islak G  mlekle Yatmak

Babamın antropolojisi bu  
    yerinden yırtık bir par  omen üzerinde buldu  m  
Yazısı eski, eksik kırılğan  
Kefen gibi yarılmış, böcek yuvası, solgun  
Islak gömlekle yatmanın deh  etinde

Uzun bacaklarını uzattık, kısa kestik dilini  
Virg  ls  z emsalsiz bir hayata başlattık İstanbul'da  
  nce Mekteb-i   ehriyede bir sene frenk  e  
Sonra Kabataş erkek lisesinde yatılı kaldı  
Boğaz karşısında her gece ıslak gömlekle ipin ucunu kaçırdı  
D    nde, yapışkanlığı sorguladı, dibine indi 'sıvı' kavramının  
Bunların bir anlamı yoktu  
Adanalı bir   oban için  
O ki havlusunu ıslatıp yaz gecelerinde  
yatağının altına sererdi  
Yorgan altında silah patlatırdı -Kırıkkale- rivayetlerine d   ersek biyografisinin  
Ve hiç şiir okumadı bilindiği üzere  
Dua etmesini cin şişesinde öğrendiği ise kuru gürültüdür  
Kötü önüne az çok batmış bulunduğu alkol komalarının  
Kendini kaybetmesini bilmese de bazen  
  ocuklarının önünde yarı baygın yemek yemesi  
Elbette hafifletecektir cezasını  
Kendi rızasıyla bu kentten ayrıldığı için  
Kırık hayatını önce serumlar arasında  
Sonra kusarak ve sa  malayarak -ki buna Alzheimer derler-  
ve bolca sigara içerek geçirmesinin  
benim üzerimde bu kadar etkisi olduğu için

  nce rüyalarına dikkat etmesini     tlenmedi kimse ona  
Bu   ehri tanımadan selam verdi, iyi niyet işte  
Ama kala  ot mayfa babası gibi bu   ehir  
Her selamda bir yaltaklanma/dilemma arardı  
Onda sadece h  z  n vardı.

## **Bu bir pipo değildir**

Litzs/Paganini dinliyordu  
Pipo içiyordu sakince  
Gece olunca  
Sokağa çıkarıyordu finosunu  
Şehir binbir kanla doğuyor  
Ay kalabalıkta parlıyor  
O piposunu tüttürüyordu  
Taksilerde tehditler, yevmiyeler cep değiştiriyordu  
Bu mişli geçmiş zaman değildi

Sabah erken kalkıyordu  
Ayak uçlarında kahvaltı hazırlıyordu  
Bir fincan fazla masada, tek kişilik sofrasında  
Hep özlüyordu  
Öğlen piposu ağzında, Kütüphaneye gidiyordu  
Aradığını bulamadığında  
Küskün evine dönüyordu  
Dünya dönüyor muydu?

Flamenkoyu çok seviyordu, azgınlığı biraz  
Gitar dinliyordu, bolca prelüde yazıyordu  
Ülkemin aydınları gibi her gece rakı sofrasında  
Soruyordu: "Neden bu kadar değişmedik?"  
Kafasının almadığı kadınları sayıp döküyordu  
Ara sıra yazıyordu  
Ülkemin şairleri hep ibneydi, hep ibneydi  
O da bazen erkeklerle yatıyordu  
Sokaklar düşüp kalkıyordu  
Düş ortalıkta kan revan içinde  
Düş çoktan...düş boktan bir sayıklamaydı.

O piposunu anlamını bilmeden yakıyordu.  
O bir pipo değildi: Çıkışsızlığında duran çiçektir  
Penceresinin önündeki plastik dokusuz kokusuz ve çokca kendi  
çiçek

6.6.1999

## Yalnız Ağacı

Yalnız ağacı  
Düş tutuyor dallarında  
Gece dudaklarını  
Öpüyorum  
durmadan  
duman var kuytularda  
bir köşede sıkışmışız  
zorluyoruz duvarın matematiğini  
en dar açıda  
öpüşüyoruz

3 . b ö l ü m

C E R A H A T İ N  
Ş E H R İ N ( D ) E ( N )  
K A Ç I Ş

## Bir Mevlevi Kasabasında Aşkın Topografisi

Yüzleri uzuyor mevlevilerin döndükçe bedenleri  
Tenleri karışıkça yergök arası topraklarda  
Seyrederken karelere bölerek şarabı ve ekmeği  
Dağılıyorlar: ve ancak bu dört fiile yazılabilir bu şiir

### Uzamak/Uzak/Uz-ak

gidilebilir yerler aramanın vakti gelmişti Mutasavvıf bey için  
her tünec her kargı her kargaşa ses uyumunda ötelere gitmeyi gerektiriyordu  
her in her oyuk her oda ve kefare ayinleri  
tenin o çağırılmayan kötü kokusunu baş döndürücü seslerle çağırıyordu  
mutasavvıf bazen duruyor, düşünüyor, önündeki parşömenlere gözlerini  
daldırıyor kullanmaması gereken bir diviti hokkasına kaldırıyor  
elyazması emirleri siliyor yüzüne inen şafak/aura toplamında kaybediyor  
uzaklara olan özlemini, eksik mısralara gömüyordu.

Bir *süre* avı.

Zaman'ın dışında durmayı öğretmişlerdi oysa, dönerek  
Ve biçiminin küre olduğunu biliyor mutasavvıf bey, turkuaz:  
Euclid geometrisinden uzaklaşmayı biliyordu dönerek

“Sonraki nesil çok yetenekli; bu yüzden çok heyecanlıyım.  
Ne kadar yetenekli insanlar, rolü nasıl kabul ediyor ve vazgeçiyorlar.  
Onlar, hep mürşit rolünde değillerdir. Halbuki önceki mürşidler, eski  
Alışıldık modele göre işlerini yapıyorlar ve ayrılmaları gerektiğinde de  
ona göre davranıyorlardı. Bu durumda onlar görevi bırakmak yerine her zaman  
işlerini yapıyorlardı.”

Geri çekil mutasavvıf!  
Yalnızlığına kur otağını, sür elini simya ve karanlıkların üzerinde  
Mürşidin Ruhu bana döndü ve dedi ki:

“burada senden ayrılıyorum. Seçersen, bu kapıyı açabilirsin.  
Seçim tamamen senin ve doğru veya yanlış şık yok. Her iki  
Seçim de eşit ağırlıkta. Kapıyı açmak istersen diğer tarafta seninle  
Buluşacağım.”

*Kapıyı açmadım.*

Bana *korkma* diyorlardı. “senden önce karanlığa gidenler sana rehberlik etmekte.”

Korku kapıydı.

Uz-ak-laş-mak bir fiildi şimdilik ve ancak.

## **Dönmek/dön-mek**

“Güzel mozaik döşemeler üzerinde, yürümekten çok yüzüyormuş izlenimi veren, Cüppeli ve başlıklı bir figürün arkasında yürüyordum. Mürşidin Ruhu olarak Adlandırdığım figür beni kristal avizeli, mermer sütünlü, uzun dönen merdivenli, Yıldız süsleri ve duvarlarında zengin dokuma resimli örtüleri olan geniş açık Odalardan geçirdi...durduk.”

Ne tuhaf bakıyor bana, karım, sevgilim, sakîm.  
(karım bana sanki kubizmin sırlarına bakar gibi bakıyordu.)  
Ah o Reimann geometrisi merakım, dedim kendi kendime.  
Göçtüğümüz bu küpkezkorku dolu kapı önleri,  
Karımın unuttuğum teni üzerinde her gece gezdirdiğim tesbih  
Nefs’e açıldığını iddia ettikleri bu sakallı ve cübbeli somun  
Evimin sadeliğinde aradığımı Sade!

“Sembolik süreç, imgelerde bir deneyim ve imgelerin bir  
Deneyimdir ve amacı aydınlanma ya da yüksek bilinçtir ki,  
Bu yolla başlangıçtaki durumdan daha yüksek bir düzeyi geçilir.”

Masanın üzerinde ahşabın ve dökme demirin manasını arıyor karım  
Hurufiler, yezidiler, binbir gece süren bu ayinleri durup dinlenmeden her saniye  
Her saniye arasında durup dinlenmeden vecd ile sarılıyorum tesbihe  
Sıkıyor, dişliyor ve kırmızı’nın spektrumdaki yerini unutmadan  
Dalıyorum Alem’e.  
Ardından seccadeye uzanıyor ve alnımı sürterek yüzölçümünde arıyorum  
Aranmaması gereken ve size bunu ilk gün söyledikleri Huzur’u.  
Ve sonra o sonu gelmez tefekkür ayinleri:

Imızganarak adını çağırdığımız  
Arındığımız paradoksal bilinçdışının içindeki çeşitli düzeyler:

“Bununla birlikte, kişi bir düzeyden sonrakine çıktıkça (âlem-i misal’dan, âlem-i melekût ve âlem-i cebur’a) karşılıkların daha az kişisel ve daha çok evrensel hale geldiğini görür. Âlem-I misal’deyken, kişi, rüya kişiliğinin alışık olduğunu keşfeder. Âlem-I melekût düzeyinde, kişinin karşılığı bir melek biçiminde görünür; el-ceberut düzeyinde kişi...”

## DAĞILMAK/Bölmek

Ah o tuzak cümle:

“Non foras ire, in teipsum redi;  
in interiare homine versitas”

Eskil bir Kur'an musafına sapladığım üç renk  
Kırmızı, mor ve siyah  
Dergâh'ın kapısı'nayaklaştıkçasürekli azap  
Bu azap sakalı ile kişi özler cehennemini  
O sakalı ile temizler tuvaletinin mermerini  
Çünkü

“Modern insan köksüzdür ve bütünlüğü yitmiştir.”

Ah nasıl kurtaracağım bu şiiri tanbur'un elinden  
Derine daha derine ineceğim elimde kör bir lamba  
Işığın çevrelediği aydınlıkta duvarda arkeik bir yazı:

Vocatus atque non vacatus Deus aclelit

Karım'a döndüm, kızımı izledim onun süreğinde  
Sinesine yüzüne, eline beline ve gülüne  
Gülünce bana sapladığı o ten sel'ine, o koku ezmesine  
Yüzümde verdiğim bi'anlam olmaması üzerine  
Müreкке üç harf yazdım:  
Vâ'si, ka'rib ve Mûhit

Yine o tanbur delip geçiyor ahengi  
Dalıyor dergah'a, kan topluyor her dönmede  
Tork anlamını yitiriyor çünkü sonsuz'a uçmaktır dönmek  
Ve elbette dağılmak eşdeğer, çünkü sonsuza dönmekte mutasavvıf  
Silik  
Silik silik

Görünü:

Eski merdaneli makineler, singer dikiş makinası  
Dayısının siyah/simyasız resimleri  
Karısının gözlükleri, düş umacısı tüller  
Hacdan gelen bir şişe zenzem  
Hacdan gelmeyen Muhammed hüznü  
Olivetti bir daktilo, kırmızı şeritli  
Altın yemek takımları, kağıtlar, bonolar, senetler  
Dönerek, dönerek içine eşyanın, dönerek içine  
Ölerek, öterek sona yaklaş ey mutassavıf  
İn eteklerime, dök şerbetini, ah öl mutasavvıf  
Öl ki bir cendere resmidir cennet  
İç yüzünde aynalar biriktirdiğimiz  
Dön aşkın, dön sefil, dön beceriksiz, dön  
Dön ki dökülesin kendine, devril kendini  
Aç yüzünü, ört perdesini karanlıklarının  
Şahadet et sahici sokakarına İstanbul'un  
Bizans adına, yüz adına, akşemseddin adına  
Velilerimizin, nebilerimizin, ayetlerimizin adına  
Sulatı güllerinin adına, odaların ve sevimlilerin adına  
Gömülerin, yüzlerin, hurufilerin, küfürlerin adına  
Ah dön mutasavvıf, ne olur dön yüzümüzü cennetimize.

**Dağılmak: Aşk Cehennem’de aranmalıdır. Aşk cehennemin mânâsında asılı durandır.**

O gece gizlice Milton okudu Mutasavvıf – nerden bulduysa-  
Ezici cehennem şiirleri ile doldurdu yüreğini  
Cennetin güneyi ile ilgili bazı Bosch resimlerine göz attı, gizlice yine  
Yüzüne o Goya nekesliği ile sürekli düşündü durdu.  
Ney’ini kırdı, tanburunu ve rahlesini ateşe verdi. Cerahatin şehrinden kaçışın bu yüzüncü yılında  
Tıpkı Lût üzerine düşünen bir melek gibi, kıvrandı durdu:

Mahlas, salaşça yüzsüzce, arsızca bir ad olmalı  
Simya kokmalı, ceza vermeli, bir mahlas ki, yazarını cehenneme mıhlamalı  
Bir zaman aralığı yakalamalı, hızlanmalı, hızlı bir isim  
Prangalı bir mahlas.

*Loda* olarak vaftiz ettini kendini Mutasavvıf

O gece şarap içti kan niyetine, nefis eza ile uslanmaya görsün  
O gece inkar etti tevbe niyetine, arz cefa ile süslenmeye görsün  
Tenhalk’ta gördü hacetini...

Dönüyoruz Beyza, iç sofalara haber saldım, defterimiz dürülecek  
Dergah’a geldiğimiz gibi, gözlerimiz tekrar bağlanacak  
Yerini unut bu evin, bu sofanın, bu sakalın ve bu sırat’ın. Biz geçemedik aşkım  
Biz geçemedik kadını, biz...sıfatını ayağına sürdüğümüz Tanrı’nın cezası için  
Nefs çukurlarıyız ve bundan sonra adım *Loda*, tıpkı toprağa bağlı herhangi bir cüce gibi.

Eski model bir Austin koltuğunda yazdım bunları  
Şehre dönmek için yazdım bunları  
Cerahati öpmek, emmek ve delirmek için  
Duamı eksik etmeyin dudaklarınızdan

*Cehennem Aşk’ın Mahlası’dır.*

*Loda: üzerine toprak örtülmüş olandır.*

*Kar’ib ancak va’si ve muhit olandandır.*

*Dergâh’a şehirden kaçan girmesin.*

*Dönmek her anlamda, şehrin ortasıdır.*  
*Başlangıç her anlamda, şehrin ortasıdır.*  
*Ortasıdır, ortasıdır.*

23 Aralık 99 – 12 Ocak 2000